

Talemanuskript til brug for besvarelse af BOU alm. del samrådsspørgsmål A-B

Samrådsspørgsmål

Samrådsspørgsmål A

Mener ministeren, at det er rimeligt, at små marginaler medfører, at store boligområder bliver pålagt at afvikle 60 pct. af boligerne?

Samrådsspørgsmål B

Mener ministeren, at det er rimeligt, at de fire områder, der med den seneste ghettoliste er kommet af den hårde ghettoliste, fortsat skal reducere andelen af almene familieboliger til 40 pct.?

Besvarelse

Tak for ordet.

Jeg vil besvare spørgsmålene et ad gangen.

Men emnet er jo det samme, så tillad mig at starte dette samråd med at tage jer to år tilbage i tid.

Vi skriver 2018.

Vi står i Danmark med en række almene boligområder, som har massive problemer med beskæftigelse, integration, kriminalitet og hvor der er opbygget parallelle normer og tankesæt – for eksempel om kvinders rettigheder og om retssamfundet.

En lang række af Folketingets partier – ja faktisk svarende til 80 procent af det daværende Folketing – tog et ansvar for den udvikling.

Men vi tog ikke bare ansvar for udviklingen. Vi tog også et ansvar for at løse udfordringerne.

Udfordringerne skulle løses med et massivt fokus på omdannelser.

Hvad der hidtil bedst kunne kategoriseres som en nølende tilgang til at løse disse problemer, skulle nu veksles til proaktive løsninger, som battede.

Og timeglasset var rendt ud for dem der havde nølet for meget og for længe. Derfor måtte de i gang med omdannelserne fra dag 1.

Tillad mig nu at spole tiden frem til december 2020. En tid der i lyset af COVID-19 byder på få lyspunkter.

Èt af disse få lyspunkter er indsatsen mod parallelsamfund og de nye lister over udsatte boligområder.

De har nemlig vist, at hvad der ikke kunne lade sig gøre de foregående knap 20 år, vitterligt var muligt: at skabe fremgang i vores udsatte boligområder.

Det ser vi blandt andet ved næsten en halvering af antallet af boligområder på listerne over både udsatte boligområder og det, der i loven betegnes ghettoområder.

[Regeringens opbakning til indsatsen]

Og regeringen støtter fortsat fuldt og helt op om parallelsamfundsaftalerne.

Andet ville også være uforståeligt med den udvikling, som vi nu er vidner til.

Formålet med indsatsen er, at de mest udsatte boligområder skal omdannes til velfungerende bydele i en blandet by, hvor mennesker med forskellig baggrund bor sammen og møder hinanden på tværs – både i opgangen, på legepladserne, i skoler og institutioner og i fodboldklubben.

Det er grundlaget for, at vores velfærdssamfund fungerer, at vi bor sammen på tværs og møder hinanden.

Det skaber en grundlæggende tillid og vilje til at bidrage til vores velfærdssamfund.

Den blandede by er særlig vigtig at skabe og understøtte i de områder, som er allermest belastede. Det er det, der er sigtet med parallelsamfundsindsatsen.

Udgangspunktet i aftalen på boligområdet er, at en mere blandet boligsammensætning i de mest udsatte boligområder vil ændre beboersammensætningen.

Samtidig med, at vi er med til at omdanne de mest udsatte boligområder, arbejder regeringen målrettet for at tilføre billige almene boliger og social mangfoldighed i byområder med høje boligpriser.

For mig hænger de to ting sammen og parallelsamfundsindsatsen er ikke en midlertidig indsats, som kan eller skal sættes i stå.

Det er en langsigtet og gennemgribende ændring af de mest belastede boligområder i Danmark og den indsats skal fastholdes.

For regeringen handler aftalerne nemlig om, at børn skal have lige vilkår, lige meget hvor de vokser op. Og der er ikke lige vilkår på nuværende tidspunkt.

Derfor skal vi holde fast i det langsigtede mål om at udvikle den blandede by. Både ved at omdanne de udsatte almene boligområder, og ved at sikre flere almene boliger i bydele, der har lave andele heraf.

Jeg blevet bedt om at forholde mig til, om det nu også kan være rigtigt at indsatsen skal fortsætte.

Og lad mig forsikre jer om, at regeringen ikke har ændret holdning; Indsatsen skal og vil fortsætte.

Og nu til spørgsmål. A som lyder: er det rimeligt at små marginaler er afgørende:

Og her må jeg gå til præmissen for spørgsmålet, som ikke er korrekt.

Der er ikke noget marginalt over de kriterier, som udsatte boligområder bliver vurderet på. Særligt ikke de områder, som er forpligtet til at udarbejde en udviklingsplan.

Hvad end de er lige over grænseværdierne eller ej, så er der tale om områder, hvor vi er langt ud over grænsen for almindelige afvigelser fra normalen.

Tag eksempelvis Solbakken i Odense, som netop er blevet forpligtet til at udarbejde en udviklingsplan. Her er mængden af utryghedsskabende kriminalitet 3 gange højere end landsgennemsnittet.

3 gange! Det handler ikke om få tilfælde og personer. Der handler om en massiv overrepræsentation – og de enkelte personer, som spørgerens parti vedbliver med at fremhæve - står altså på skuldrene af en menneskepyramide.

Eller tag Nørager/Søstjernevej i Sønderborg, hvor der næsten er lige så mange i den arbejdsdygtige alder, der går på arbejde, som der bliver hjemme?

Der er ikke noget marginalt over det.

Og disse udfordringer er tilmed dokumenteret over en femårig periode.

Jeg køber derfor ikke præmissen om, at der skulle være tale om marginale afvigelser, der afgør om et boligområde skal udarbejde en udviklingsplan eller ej.

[spm. B: er det rimeligt at 4 områder, som er røget af listen, fortsat skal implementere en udviklingsplan]

Og det bringer mig videre til næste spørgsmål.

Nemlig hvorvidt det er rimeligt, at områder der allerede nu er røget ud af den ene eller den anden liste, fortsat skal gennemføre en udviklingsplan:

Ja. Det er rimeligt. Og det er det, fordi målet med udviklingsplanerne - og parallelsamfundsindsatsen i det hele taget – er, at opnå en normalisering af disse boligområder.

Det er ikke målet at opnå en beskæftigelsesgrad på 38-39 pct., som det er tilfældet i Finlandsparken, Agervang og Munkebo, som netop er røget af listerne.

Eller at den utryghedsskabende kriminalitet kun skal være 2 og en halv gange højere end landsgennemsnittet, for den sags skyld.

Vi skal være meget mere ambitiøse.

Vi skal omdanne vores mest belastede områder til velfungerende bydele, der er en del af en blandet by, hvor mennesker med forskellig baggrund mødes i det daglige.

Og det kræver en målrettet indsats at integrere områderne fysisk og socialt med den omkringliggende by.

Heldigvis oplever jeg, når jeg besøger boligområder i Danmark, et meget stort engagement blandt kommuner og boligorganisationer for at nedbryde parallelsamfund.

Og jeg oplever også, at der fortsat er politisk vilje til at implementere udviklingsplanerne i de boligområder, som netop er røget af listerne. Det er jo meningen med indsatsen, at de skal ryge af listerne!

Derfor er jeg også optimistisk.

Optimistisk omkring udsigterne til, at vi i 2030 står med en lang række danske byer, med velfungerende bydele. Hvor vi bor blandet. Og hvor alle danske børn, uanset deres baggrund, har de samme muligheder i livet.

Men det kræver at vi holder ved.

Mange tak for ordet.